

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15. — Έν δε ταίς επαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ έξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Πολλοί γαργαλιζονται νά μάθωσι τὸ πύτε θά δοθῆ τὸ σύνθημα τῆς μάχης μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ἢ κατὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον; Πικραδόςως δὲν βιάζονται αὐτὴν τὴν φορὰν μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι οἱ βεβαίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔχοντες τὴν νίκην, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπουργικοί.

Διὰ τοῦτο ἡ πιθανωτέρα γνώμη εἶναι ὅτι ἐπὶ πολὺ προγενεστέρου σταδίου τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ἢ ἀποφασισθῆ ἡ ὀριστικὴ μάχη. Οἱ κυβερνητικοὶ τοὺλάχιστον διαδίδουσιν ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν Βάλτου — ἔπου ὁ κ. Βαλτινὸς συνεκέντρωσεν ὅλας τὰς ἐκλογικὰς ἀμαρτίας, πλειοτέρας ἢ εἰς τὴν Χαλκίδα αὐτὴν—θέλουσι περιάψαι χαρακτηριστῆρα πολιτικόν.

Ἡ ἀντιπολιτεῦσις εἶναι διατεθειμένη ἀπέναντι τῆς βρώσης κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως νά ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν Βάλτου· ἄχι μόνον τὰ γεγονότα πανταχόθεν ὡς διαρρέων σπόγγος μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πῆρε τὸν Βάλτον δι' Ἰωάννιναν, τὰ ὅποια πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλλάδος ὤφειλε νά κυριεύσῃ, ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ εἰκοσαετίαν πολιτευόμενος ὁ κ. Βαλτινὸς μόνον ὡς ὑπουργὸς κατορθῶναι νά ἐκλεχθῆ Βουλευτής.

Ἡ κυβέρνησις ἀπ' ἐναντίας ἐννοεῖ νά ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν, οὐχὶ διότι ἔχει τὴν ἀνάγκην τῶν δύο ψήφων τοῦ Βαλτινοῦ καὶ τοῦ Ἰσκου, ἀλλὰ μᾶλλον διότι βιάζεται ν' ἀποφασισθῆ τὸ ζήτημα τῆς πτώσεώς της.

Ψυχολογοῦντες ἐπὶ τῆς βίαις αὐτῆς μερικοὶ σκέπτονται ὅτι εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον προσωρισμένον οὕτως ἢ ἄλλως νά πέσῃ συμφερότερον εἶναι νά πέσῃ ἐπὶ τοιοῦτου ζητήματος ξένου τῆς πολιτικῆς ἢ ἐν τῇ ἀπολογία τῶν ἀθεμίτων του πράξεων. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα καὶ ἦν θά τοῦ ζητήσουν λόγον δι' αὐτάς, φρονεῖ ὅτι θά εὖρῃ τὴν

Βουλὴν ἐπιεικεστέραν ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἢ ὡς ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως.

Πρώσις ὑπουργείου κατὰ τὸ προεκτακτικὸν στάδιον τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι τι νέον· διότι ὁ μέλλων νά διαδεχθῆ τὸν κ. Κουμουνοῦρον πρωθυπουργὸς τῷ 1875 ἔπεσε κατὰ τὸ αὐτὸ στάδιον ἐξελεγχομένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Γρίβα.

Πῶς κατορθώθῃ δύο ἀντίπολοι, φοβερὰ πολεμηθέντες ἐν ταίς ἐκλογαῖς, ὁ κ. Βουλπιώτης καὶ ὁ κ. Χατσοπούλος νά καταντήσουν εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας! Τὸ τμήμα δὲν ἐκατάλαθε πολὺ καλὰ διατί ὁ κ. Χατσοπούλος, μέλος τοῦ νικῆσαντος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτῇ συνδυασμοῦ, ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, διότι ὁ κ. Χατσοπούλος ὀμιλεῖ πολὺ καταληπτὰ, δηλαδὴ ἀκατάληπτα. Ὁ κ. Βουλπιώτης, ὅστις ἐν τούτοις δὲν ἐζήτησε πρῶτος τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' οὔτε τοῦ ἀντιπάλου του Χατσοπούλου ζητήσαντος τὴν ἀκύρωσιν, ὕστερον ἀπὸ τόσον ἀνειλικρινῆ πολιτικὴν συμπεριφορὰν τοῦ τελευταίου, ἠδύνατο νά ἐπικταλεσθῆ αὐτὸς τὴν ἐπικύρωσιν της. Καὶ ὁ μὲν κ. Βουλπιώτης εἶχε τοὺς λόγους του διότι καὶ οἱ ἀναγκῶσται τοῦ Μη Χάρισαι ἐνθυμοῦνται ἴσως ὅσας ἐπεμβάσεις ἡ κυβέρνησις προεχάλεσεν χάριν τοῦ Ζηνοπούλου της. Ἄλλ' ἐκ μετριοπαθείας ὀρμώμενος καὶ ἐπειδὴ εἰς πολλοὺς τῶν συναδέλφων του αἱ γενόμενα ἐπεμβάσεις δὲν ἐφάνησαν ἀποχρῶν λόγος ἀκυρώσεως ἐκλογῆς, δὲν ἐννοοῦσε νά παρουσιάσῃ ἐνστάσεις.

Ὅπως δὴποτε λίαν χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν ἠθικὴν ποιότητά της κυβερνήσεως εἶναι ὅτι ἐκλογὴν, ἐν ἣ ἐπέτυχεν ὁ κυβερνητικὸς συνδυασμὸς πλὴν τοῦ κ. Βουλπιώ-

δειξαν την επερχίαν αυτήν πρό των ὀφθαλμῶν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ὡς πρότυπον δικηροῦ.

Ἐπειδὴ νομίζομεν ὅτι τίποτε περισσώτερον δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Παλαμῆδης, καλὰ θὰ ἦτο ἐὰν ἀπεσύρετο ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς μετὰ τὸν περιφημον γορτυνιακόν του.

Οἱ δύο Τούρκοι Βουλευταὶ ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἀναγκαιότατοι, διότι δυστυχῶς ἡ χωροφυλακὴ τοῦ κ. Βαλτινοῦ ἐρωτεύθη πολὺ τὰ χρυσὰ ὠρολόγια καὶ τὰ χρυσὰ φλουριά τῶν Τούρκων. Εἰς τὴν φρουραγικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Στεφανῆκου εἶνε σχεδὸν συμπλοκὴ μεταξὺ χωροφυλάκων ἀποπειραθέντων ληστεῖαν καὶ Τούρκων ἀντιστάντων κατὰ τῆς ἀποπειράς. Καὶ ὅμως ὑπὸ κράτησιν ἐπέβησαν οἱ Τούρκοι καὶ ἐλεύθεροι ἔμειναν οἱ χωροφύλακες. Χάρης εἰς τὴν μεσολάθεισιν τῶν ἐνταῦθα Τούρκων Βουλευτῶν ἀπελύθησαν οἱ Τούρκοι καὶ ἐκρατήθησαν οἱ χωροφύλακες.

Ἀξιοῦμε κέρτε συντάκτα τοῦ Μὴ Χάνεσαι,

Ἐπειδὴ ἀπὸ τίνος διαδίδεται ὅτι λαμβάνω μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἑφημερίδων Ἐφημερίδος καὶ Νέας Ἐφημερίδος, εἰς τὰ περὶ δικηρῶν χωρῶν γραφόμενα, διαψεύδω διαφρήδην τὰ λεγόμενα, καθ' ὅσον ἀποδοκιμάζω τὰ τε γραφόμενα, ὡς καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν γράφονται.

Ἀνδρέας δὲ Κάστρος.

ἢ

Δημοσθένης Βουρδούσης.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Τὸ ζήτημα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας μένει ἐκκρεμὲς ἀκόμα. Ὁ κ. Δούκας εἶνε παρητημένος, οὔτε τῷ ἐπιτρέπει ἡ ἀξιοπρέπειά του νὰ ἀνακληθῇ τὴν παρὰ τῆσιν του. Ὁ Βασιλεὺς συνέστησεν εἰς τὸν Κομμουνιστὸν τὸν κ. Σπυρομήλιον ὁ κ. Σπυρομήλιος ἐζήτησε ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς Κλητῆρας διὰ χωροφυλάκων καὶ τοὺς ὑπαστυνόμους δι' ἐνωμοταρχῶν, ἴσως μάλιστα ἐξ ἐκείνων τῶν χωροφυλάκων οἵτινες ξεγυμνῶνουν τοὺς τούρκους τῆς Ἀκρίσσης· ὁ Κομμουνιστὸς δὲν ἐδέχθη ὁ βασιλεὺς δὲν θέλει ἄλλον διευθυντὴν καὶ ἡ ἀστυνομία μένει χωρὶς διευθυντὴν.

Ἡ συνοικία Ῥόμβης ἔχει παράπονα κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, θέλοντος νὰ τῆς ἐπιβάλῃ ἱερέα τὸν ὁποῖον ἔχουν διδόμενα οἱ ἐνορίται νὰ μὴ θέλουν. Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν ἱερέων πρέπει νὰ λυθῇ· καὶ νὰ λυθῇ ὑπὲρ τῶν συνοικιῶν· διότι ἔτι δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη τῶν ἐνοριτῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἱερέως, ἢ ὑπαρχῆς τοῦ ἱερέως καταντᾷ σκάνδαλον.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ δημοτικῶτάτου ζαχαροπλάστου τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού κ. Ἰωάννου Παπαζήση μετὰ τῆς δεσποινίδος Παναγιωτίτσας Παναγιωτοπούλου. Ἐυχόμεθα τὸν βίον των γλυκύν ὡς μπακαλιᾶν καὶ ζαχαράτων ὡς ρροῦ γλασσέ.

Θοὺν νὰ τὴν στρυφογυρίζουν εἰς τὴν γλώσσαν των. Ἐκεῖνο τὸ ἔσπερας εἶχαν τόσον ὄρεξιν ὥστε ἔραγον διπλάσιαν ποσότητα τοῦ συνήθους φαγητοῦ των. Καὶ δὲς του νὰ ἀνοίγουν τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς ριχάδας τοῦ Οἰκονόμου. Εἰς ὑγείαν τῆς Εὐθαλίας! Καὶ εἰς ὑγείαν τῆς Εὐθαλίας. Τὸ ὄνομα τῆς ἀντίχρησε κατὰ τὸ δειπνόν των εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ξενοδοχείου, συννενοούμενον μὲ τὸν κρότον τῶν μαχαιροπερούων καὶ τὸ τσίγγισμα τῶν ποτηρίων. Ἐνόμιζον ἑαυτοὺς ἠθοποιούς· κατενοουσιασμένοι διότι τὸ παιγνίδι των ἐπέτυχε, διότι ἔπαιζον μὲ μίαν κόρη. Οἱ ἀστεῖσμοί των ἀτελείωτοι. Λοιπὸν μισθὸν καὶ μισθ. Μία ἴς τὰ δύο. Καὶ ἐμοιραζόντο τῶρα τὸ ἐν τῆς μέλους καὶ τῶρα τὸ ἄλλο. Ὁ Γιάννης προέβαινε μέτρι βωμολογιῶν. Ὁ Θεοκλής ποιητικώτερος εἰς τὰ εἰκόνας του. Εἰς τοῦ Γιαννοπούλου ἐπεδόθησαν εἰς τὰ λικέρ καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ θεάτρον· μετὰ δὲ τὸ θεάτρον πῆγαν ὅπου τοὺς ὠδήγησε δύνάμις τῶσαν Οἰκονόμων καὶ τῶσαν σαφτεῖ.

Καὶ ἡ ἐπιστολογραφία ἐξηκολούθει· αἱ ἀπαντήσεις συνέβησαν. Καὶ τὰ δύο μέρη ἐπάλαιον κρατερῶς. Ἐπιστολὴν μετ' ἐπιστολῆν καὶ ἀπάντησιν μετ' ἀπάντησιν. Ὀλίγον δεῖν νὰ διακοπῇ ἡ συγκοινωνία, τῶσαν ἀγανῆς θάλασσα αἰσθημάτων ἐσχηματίσθη μεταξὺ τοῦ ἐπάνου καὶ

κάτω πατώματος. Ἐχρησίζοντο πλέον σκεδῆται, ἔδαφος στερεόν, διὰ νὰ διαβῶσι, καὶ ὡς τοιαῦτα ἐξελέγησαν τὰ βαρτεῖο. Μὴν ἀπορήτε ἂν τῶσαν ὀγλίγωρα προχωροῦμεν ἀπὸ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἐρωτικὰς συνεντεύξεις. Οἱ ἀθηναῖκοι ἔρωτες εἶναι ταχεῖς· ὠριμάζουν καὶ αὐτοὶ πρόωρα ὡς ἡ σταφίδα τῆς Ἀττικῆς. Τὰ ἐνέα δέκατα εἶναι αἰσθημάτων κεντημένα ἐπὶ καμβᾷ ὕλισμου. Τὸ κλίμα δὲν ἀνέχεται πολὺ τὰ σύννεφα, τὰς βροχὰς, τὴν ὀμίχλην, τὰ μνήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Τὸ βαρτεῖο εἶναι ὁ ρητινίτης τοῦ ἀττικῶ ἔρωτος. Ἐρως χωρὶς βαρτεῖο εἶναι γέυμα ἄνευ ρητινίου. Καὶ ἔχει ἀρκετὴν ποικιλίαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του. Ἡ μάλλον ἔχει διαφόρους σταθμούς ἀναπτύξεως. Ἀρχεται ἀπὸ ἀνταλλαγῆς ὀμιλιῶν· δεδομένη τις ἀπόστασις τῶν δύο εἶναι πάντοτε σεβαστή. Ἡ ἀπόστασις καταργεῖται καὶ τότε ἡ μίαν ἀγκάλη θλίβει τὴν ἄλλην, χωρὶς οὐδετέρη νὰ θλίβεται. Εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ φίλημα εἶναι ὁ ἀπηγορευμένος καρπὸς καὶ βλαβηρὸν καταντᾷ ὁ ἐπιούσιος ἄρτος· γνωστὸν δὲ πόσον οἱ Ἕλληνας ἀπολαμβάνουσι φήμης ὡς φοβεροὶ ἀρτοποιοί. Κατόπιν ἡ ὄρεξις γίνεται ἀπαιτητικώτερον· τρέπεται εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ποικιλίαν. Ἀρχιμάγειρος γίνεται ἡ τὸλμη τοῦ νέου καὶ ὑπομάγειρος ἡ ἀνοχή τῆς νέας· μεσολαβεῖσι δὲ τῶσαι δειλίαι καὶ συστολαί, ὡς τὰ ἡδύτερα τῶν ἀρωμάτων καὶ τῶσαι ἀντιστάσεις ὡς τὰ ἐξύτερα τῶν ἀγγλικῶν πίκελς, καὶ ὕστερα τὴν τὸλμη ὡς τὸ εὐχυμώτερον κυνήγι καὶ τῶσαι νέει

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ.

Καὶ εἶναι τοῦτο τῶν Ρωμῶν τὸ θεῖο καρναβάλι; ὦ! πῶς κατήτησε καὶ αὐτὸ ἑστὴν κλασικὴ Ἑλλάδα! Διαβαίνει κρῦο, ἀνοστο, χωρὶς ἀνεμοζάλη, χωρὶς καμμία νοστιμιὰ, καμμία ἐξυπνάδα. Ἐπέρασεν ὀγρήγοροι τῆς δόξας του οἱ χρόνοι, καὶ μὴ γλυκεῖα ἐνθύμησις μᾶς ἀπομένει μόνη.

Ἄν καρναβάλια θέλετε τρελλὰ καὶ ζακουμενά, γυρίσετε χωριάτικα ἑστὰ τωρινὰ τὴν πλατῆν, καὶ μὴ στιγμὴ πετάξετε σὲ χρόνια περασμένα, νὰ ἔρῃτε λίγη ποίησι, νὰ ἔρῃτε καὶ ἀλάτι. Ἐκεῖ θ' ἀκούσετε βοή καὶ μασκαράδων γλώσσα, ἐκεῖ τραγοῦδιζα, τούμπικα, φωναῖς καὶ γέλοια τύσα.

Ὅ,τι καλὸ καὶ ὠμορφο ὀπίσω τὸ ζητοῦμε, ὅποιος τὴ δόξα μας ποθεῖ ὀπίσω ἄς πηγαῖν, καὶ τὸ μασκαράκι μας ὀπίσω θὰ τὸ ἔρωμε, ὅσο πηγαίνουμε ἔμπρὸς καὶ τοῦτο ξεθυμαίνει. Ὅπίσω καὶ ἡ Ἰδέα μας ποῦ λέγεται Μεγάλη, ὀπίσω καὶ τ' ἀληθινὸ ἐκεῖνο καρναβάλι.

Ὅλα ὀπίσω, ἡ τιμὴ, τὸ σέβας, ἡ σεμνότης, τὰ γράμματτα, ἡ ποίησις, τὸ φιλοφροῦ Καμίει, τὰ ζωντανὰ αἰσθημάτων καὶ ἡ λεβεντιὰ τῆς νεότητος, τὸ θάρρος, ἡ ἀγάπη μας καὶ ἡ ἀδελφότης. Ὅλα ὀπίσω, τίποτα γὰρ τὸ ἔμπρὸς δὲν μένει, καὶ αὐτὸ τὸ καρναβάλι μας ἀνάλατο διαβαίνει.

Τί θέλει ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ ἀποβλακωμένος, ποῦ μασκαρὰς ξεκάλτωτος ἐβγήκε ἑστὸ σεργιάνι, καὶ ἑδῶ καὶ ἐκεῖθε πηλαῖα κατὰ μουντζουρωμένους; Δὲν θέλει τίποτα, καλὸ μουντζουρωμα τοῦ φθάνει

Μουντζούρα γὰρ τὴ μούρη του καὶ ἄλλο δὲν γυρεύει, ὁ ἴδιος μασκαρεύεται ἀντὶ νὰ μασκαρεύῃ.

Ποτὲ τοὺς Κυβερνήτας του δὲν θέλει νὰ πειράξῃ, καὶ ἂν κάποτε μὲ τὸνομα τοῦ κλέφτη τοὺς στολίσῃ, ὅμως ὡς κάτω χαιρετᾷ τοῦ κλέφτη τὸ ἀμάξι, καὶ μὲ τὰ δύο του γόναττα ἔμπρὸς του γονατίζει Ἐπειτα ὁ κυρίαρχος ἔχει καὶ αὐτὴ τὴ χάρι, νὰ τρέμῃ γὰρ τὴ φυλακὴ, νὰ φεύγῃ τὸ στηλιάρι.

Μπορεῖ νὰ μουντζουράνεται μὲ τηγαντοῦ μουντζούρα, νὰ γίνετται καὶ γαδαρος, νὰ σέρνεται, νὰ σέρνῃ, ἀλλ' ὅχι νὰ φορᾷ ποτὲ καὶ ἄρχοντας ριγούρα... δὲν ἀγαπᾷ νὰ δέρνεται, δὲν ἀγαπᾷ νὰ δέρνῃ. Ἀφοῦ ἀφίνει φανερὰ καθένος νὰ τὸν κλέβῃ, τί θὰ κερδίσῃ τάχατε καὶ ἂν τοὺς μασκαρεύῃ;

Γὰρ δέτε τί ξεκάλτωσαι, γὰρ δέτε τί μουντζούρα! γὰρ δέτε καὶ ἕναν ἀπ' ἐδῶ μὲ μὴ μὴ κόντῃ βελλαδά, γὰρ δέτε καὶ ἄλλον ἀπ' ἐκεῖ μὲ ψεύτικη καμπούρα... Μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ γελᾷ σὲ τόση ἐξυπνάδα; Γελᾷ ὁ τάδε κύριος καὶ ἡ δεινὰ ἡ κυρία, μὴ ξεκαρδιζομαι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν... ἀηδία.

Souris.

ΧΟΡΟΙ.

Τῶρα πλέον, μετὰ τὰς μαχίμους ἐσπερίδας τοῦ κ. Φώρδ, τοῦ κ. Σεργίου, τοῦ κ. Μελέ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρη τις κατὰ περισσώτερον, νὰ ἴδῃ κατὰ νεώτερον, νὰ θυμώσῃ κατὰ σπάνιον ἐν τοῖς δεδομένοις ἐπίσης μεγάλους χοροὺς. Ἐφέτος χορεύει τὸ χρῆμα. Καὶ τὸ χρῆμα εἶναι παντοῦ χρῆμα. Ἐν τούτοις αἱ αἰθουσαι τοῦ κ. Παπούδωφ εἶχον τὸ πλεονέκτημα τοῦ κινουργαῦς. Πρώτην φορὰν τὴν ἐσπεραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐδέχοντο τόσον

ἐμπνεύσεις ὡς οἱ ἀρωματικώτατοι ἀνανάδες. Ἡ ἀνάγκη τοῦ βαρτεῖο γεννάται, ὅπως γεννάται τὸ φίλημα, τὸ τρικνητοφυλλένιο αὐτὸ μαρουδάκι τῆς προσπελάσεως τῶν δύο, τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἀναπνοῆς των. Ἄλλ' εἶναι τῶσαν ἰδιότροπον τὸ βαρτεῖο· διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶσαν ἐξουσιῶν. Χίλια περιστάσεις τὸ ἐπιρραζοῦν, τὸ διευθύνουν, τὸ μεταβάλλουν, τὸ ἐμποδίζουν, τὸ κατενοοῦν. Ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς διαθέσεως τῆς οἰκίας, ἂν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ κήπος, ἂν τὰ παρὰ θυρὰ τῆς εἶναι χαμηλὰ, ἂν ἡ κόρη κοιμάται μόνη ἢ μὲ τὴν μαμά τῆς ἢ μὲ τὴν γκουβερνάττα τῆς, ἂν ὁ δρόμος τοῦ σπητιοῦ εἶναι κεντρικὸς, ἂν τὸ ἀνδρικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ οἰκίᾳ πλεονάζῃ, ἢ ἂν ἔχῃ ἀδελφόν, ἂν ὁ ἀδελφὸς εἶναι ἄγριος, ἂν οἱ γονεῖς ἀποσύρωνται εἰς τὸν κοιτῶνα των ἐνωρίς, ἂν κάμουν συχνὰς ἐσπερίδας, ἂν δέχωνται τὰς ἀπόκρου μασκαράδες, ἂν αἱ ὑπέρτεροι εἶναι γένους Νικολοπούλου καὶ οἱ ὑπέρτεροι βαλασοπουλίζουν. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ προσκόμματα ἀποτελοῦσι τὴν οὐσίαν τοῦ βαρτεῖο· διότι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶναι ὀλίγον βλακώδες· φέρει πάντοτε τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀτελείας, τοῦ ἐρητισμοῦ, τοῦ σκανδαλοῦ· εἶναι ἡ αὐριον ἐπανάληψις τῆς χθῆς, ὡς ἦτον ἡ χθῆς ἀκατόπως τῆς προχθῆς. Ἄλλὰ τὰ προσκόμματα, αἱ δυσκολίαι τὸ ἐξιδανικεύουν, τὸ βυκαλιζοῦν ἐν μέσῳ παλμῶν, συγκινήσεων· ἐκάτερος τότε ζητεῖ νὰ ἀναπτύξῃ μείζονα εὐφύϊαν. Ἀναπτύσσεται πνεῦμα συνωμοτικῶν ἰκνῶν νὰ ἀνταρτίξῃ θρόνον. Οἱ γο-

νεῖς γίνονται ἐχθροί· ἐκεῖνος, ὁ ζητῶν νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν ἐχθρικὴν πόλιν πολέμιος· ἐκεῖνη, εἶναι ἡ μέλλουσα νὰ αὐτομολήσῃ κατασκοπεύει, πληροφορεῖται, εἰδοποιεῖ, ἀνταλλάσσει συνθήματα· ὅταν δὲ ὅλα τὰ προσκόμματα ἀρθῶσι καὶ ὁ ἐχθρὸς—δηλαδὴ ὁ φίλος—εἶναι ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως, ἐντὸς τοῦ παρθενῶνος, ποῖα ἀστράπτουσα φυσιογνωμία τῶν δύο καὶ ποῖα μειδιάματος ἀθανασία διαθέουσα ὡς ἠλεκτρικὸν σύρμα ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸν ἄλλον καὶ συνδέουσα καὶ συνάπτουσα καὶ συνθλίβουσα ἀμφοτέρους εἰς ἡδονήν, εἰς χάριμα, εἰς ἐναγκαλισμὸν, εἰς φίλημα. Καὶ ἡ καταναγκαστικὴ σιγὴ καὶ ὁ βασιλευῶν μυστικισμὸς καὶ ὁ ψίθυρος ὡς νὰ συνθλίβωνται φύλλα δένδρων καὶ τὰ κρυφὰ καὶ τ' ἀκροποδητὶ πατήματα καὶ ὁ πνιγμένος ἐντὸς τοῦ τετραχείλου ἀσπασμὸς ἵνα παρῆλθῃ ἀψοφητὶ καὶ ἐκεῖναι αἱ μαλακκαὶ ὠπεῖται ὡς νὰ ζητῆς νὰ θωπεύσῃς αὐραν καὶ ἡ ἀγωνία καὶ οἱ ἀνακτιναγμοὶ ἐκ πηδημάτων τίνος γαλλῆς ἢ κυνηγητοῦ μυῶν ἢ τριζιμματος θύρας ἢ ἐλαφρὰς βηγῆς, ὅλων αὐτῶν ἡ ποίησις δὲν ἀνταλλάσσεται μὲ ὅλας τὰς ἐν κτηνώδει ἐλευθερίᾳ συζυγικὰς περιπτώσεις.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Μούργος.

ρα, ἐν Βενετία κομψότερα, χαριέστερα, ἐν Βαρί... τίποτε.

Εἰς προγράμματα μόνον βλέπομεν, καὶ τὰς ἀποκρῶ
 ἡμῶν πληροῦσιν αἱ ἀπὸ Ῥώμης καὶ Νεαπόλεως γελοῦσαι
 ἤχοι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀναπολήματα.

Ἄλλ' ἄγε δὴ! θ' ἀποπτῶ εἰς Νεάπολιν καὶ ἐπὶ μίαν
 τοῦλάχιστον νύκτα ὑπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ Σάν
 Κάρλο ἐν μέσῳ τοῦ μαγικοῦ κόσμου, ὃν φαντάζομαι ἤδη,
 θὰ κινήσω τοὺς πόδας μου, θὰ ἐναγκαλισθῶ τὴν τρέλ-
 λαν, καὶ τὴν ἐπ' ἀφορροῦντος ποτηρίου σκιρτώσαν,
 ἐκλείπουσαν φαντασμαγορίαν τοῦ περιφήμου Σαγκαρλείου
 neglione θὰ πειραθῶ νὰ συλλάβω καὶ ἀδεξίως διὰ τὰς
 στήλας τοῦ Μὴ Χάνεσαι ν' ἀντιγράψω.

Ἄγγελος.

ΧΙΟΝΙΑΙΣ.

Οἱ τυγλοὶ δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ δέχωνται συναλλαγμὰτα
 εὐέως.

Ἐὰν οἱ κ.κ. φοιτηταὶ δὲν γνωρίζουσι πολὺ τὸν ἔρωτα
 τῆς μελέτης, γνωρίζουσιν ὅμως κάλλιστα τὴν μελέτην
 τοῦ ἔρωτος.

Τὰ συνοικέσια ἐφοιτῶσι τὰ ῥήματα· δικαιοῦνται καὶ
 αὐτὰ, εἰς ὁμαλὰ καὶ ἀνώμαλα.

Ἐὰν εὕρισκον ἀνθρώπον τινα πρὸ τῶν ποδῶν σας—ε-
 λεγεν ἀνεκτικώτατος σύζυγος εἰς τὴν κυρίαν του—θὰ
 τὸν ἐξελάμβανον ὡς τὸν ὑποδηματοποιόν σας καὶ δὲν
 θὰ μιλοῦσα γρῦ.

Ἐὰν ἡ ζωὴ καταντήσῃ ποτὲ φορτίον δι' ἐμὲ, θὰ πλη-
 ρώσω μίαν μάγκαν νὰ μοῦ τὴν σηκῶν.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον κακίαι, ἡ ἀρετὴ δὲν θὰ ἦτο γνωστὴ.
 Ἡ ἀρετὴ λοιπόν, ἵνα ἐκτιμηθῇ, ἔχει ἀνάγκην τῆς κα-
 χίας· αὐτὸ δὲν τῇ περιποιεῖ πολλὴν τιμὴν.

Ἐν τῷ ἔρωτι, ἡ γυνὴ ὁμοιάζει κλειδοκύμβαλον, τὸ ὅ-
 πσιον χρρίζει τὴν μελωδίαν του μόνον εἰς ἐκεῖνον ὅστις
 εἰξεύρει νὰ τὸ παίζει καλῶς.

Ὁ Πυθαγόρας, λύσας ἐπὶ τέλους δύσκολόν τι πρόβλη-
 μα, ἐθυσίασε ἐκατόμβην τοῖς θεοῖς. Διὰ τοῦτο ὅσκις ἡ
 ἐπιστήμη ἀνακαλύπτει νέον τι, τὰ βώδια φοβοῦνται.

Τὰ ζῶα ἐπλάσθησαν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἴδου διὰ τί
 προτιμῶνται πάντοτε εἰς τὴν ἐλληνικὴν διπλωματίαν.

Πολὺ εὐκολώτερον εἶναι τις εὐφυῆς εἰς στιγμὰς ἢ
 πάντοτε· διὰ τοῦτο εὐκολώτερον γίνεσθαι ἐραστὴς ἢ σύ-
 ζυγος.

Προτείνω ἀμοιβὴν γενναίαν εἰς ὃν τινα μοῦ λύσῃ τὰς
 ἐξῆς ἀπορίας :

Διατί λέγομεν ζεστήν τὴν χιόναν τοῦ σου φέρνει τούρ-
 τουρα ; γρέσκο τὸ ψωμί τοῦ σου καίει τὰ δάκτυλα ;
 λεύκωμα βιβλίον καταμουνηζουρωμένο ἀπὸ ποιητὰς καὶ
 ζωγράφους ;

Μολονότι φελέγομαι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ γίνω πλού-
 σιος, παρῶν ὅμως ἀπὸ τὸ κρῦο.

Καὶ ὁ ἀσθενέστερος τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ γίνῃ
 Μανιάτης . . . ἀπὸ χρέη.

Εἰς τὴν κοινωνίαν ἐμπνέει περισσοτέραν φρίκην ὁ
 ἔχων μίαν κηλίδα ἐπὶ τοῦ πανταλωνίου ἢ ὁ ἔχων πολλὰς
 κηλίδας ἐπὶ τῆς συνειδήσεως.

Ἐκατὸν φωτεινὰ ἰδέα δὲν φωτίζουν ὡς ἓν καὶ μόνον
 κηρίον.

Fra Diavolo

Εἰς τὸ Καταστήμα Παναγῆ

πλὴν τῆς μεγάλης συλλογῆς **δομῶν, στολῶν, κο-
 στουμῶν Μασκῶν**, καὶ ἄλλων εὕρισκονται ἀπὸ τῆς
 παρελθούσης ἐβδομάδος καὶ

Ὀφραϊστάται Στολαὶ δι' ἄνδρας

χρησιμεύουσαι καὶ ἐν τῷ μασκαροχορῷ τῆς κυρίως Μελα
 Ἰδίως μία καλαβρέζικη εἶναι ἀπαράμιλλος.

ΕΤΙ

ὅλα τὰ εἶδη τοῦ Κοιτλιῶν καὶ decorations.

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ

ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε περισινω-
 τάτως ὁ Κομμωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν
 Σταύλων.)

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»